

PROJEKT - PILOTAŻ ZMIAN W DOSKONALENIU ZAWODOWYM NAUCZYCIELI
PRIORYTET III WYSOKA JAKOŚĆ SYSTEMU OŚWIATY, DZIAŁANIE 3.5. KOMPLEKSOWE WSPOMAGANIE ROZWOJU SZKÓŁ

1 LIPCA 2013

30 CZERWCA 2015

NOWA JAKOŚĆ
DOSKONALENIA - WSPARCIA
ROZWOJU SZKÓŁ W POWIECIE
MIELECKIM

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**„NOWA JAKOŚĆ DOSKONALENIA - WSPARCIE ROZWOJU SZKÓŁ W POWIECIE MIELECKIM”
- PILOTAŻ ZMIAN W DOSKONALENIU PILOTAŻ ZMIAN W DOSKONALENIU ZAWODOWYM NAUCZYCIELI
PRIORYTET III WYSOKA JAKOŚĆ SYSTEMU OŚWIATY, DZIAŁANIE 3.5. KOMPLEKSOWE WSPOMAGANIE ROZWOJU SZKÓŁ**

SPIS TREŚCI

-
1.	O PROJEKCIE	STR. 3
2.	CERTYFIKAT E-NAUCZYCIEL	STR. 16
3.	„TECHNOLOGIA INFORMACYJNA I KOMUNIKACYJNA W SZKOLE - ZMIANY SĄ KONIECZNE”, ZDZISŁAW NOWAKOWSKI - DYREKTOR CKPIDN W MIELCU	STR. 19
4.	„HOW TO REMEMBER ALMOST ANYTHING - BASIC MEMORY PRINCIPLES”, AGNIESZKA BRZOWSKA – KOORDYNATOR SIECI WSPÓŁPRACY I SAMOKSZTAŁCENIA	STR. 22
5.	„KHAN ACADEMY – NOWE NIEZWYKŁE NARZĘDZIE W EDUKACJI”, GRZEGORZ ROKOSZ – KOORDYNATOR SIECI WSPÓŁPRACY I SAMOKSZTAŁCENIA	STR. 23
6.	„SZTUKA MOTYWOWANIA”, MAŁGORZATA BORACZYŃSKA – KOORDYNATOR SIECI WSPÓŁPRACY I SAMOKSZTAŁCENIA	STR. 25
7.	PROJEKTY ZREALIZOWANE PRZEZ CKPIDN W MIELCU	STR. 31
-

O PROJEKCIE „NOWA JAKOŚĆ DOSKONALENIA - WSPARCIE ROZWOJU SZKÓŁ W POWIECIE MIELECKIM”

1 LIPCA 2013 – 30 CZERWCA 2015 R.

Projekt „Nowa jakość doskonalenia – wsparcie rozwoju szkół w powiecie mieleckim” był projektem – pilotażem ogólnokrajowych zmian w doskonaleniu zawodowym nauczycieli, który ma obowiązywać od 2016 roku. Zgodnie z planowanymi zmianami system wspomaganie rozwoju oświaty w Polsce zostanie nakierowany na pracę ze szkołą, będzie służył wspieraniu jej w wykonywaniu zadań nałożonych przez państwo, jak również wspomaganie w rozwiązywaniu indywidualnych problemów.

GŁÓWNY CEL PROJEKTU

- ulepszenie systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie mieleckim poprzez stworzenie w 30 placówkach rocznych planów wspomaganie spójnych z rozwojem szkół w obszarach wymagających szczególnego wsparcia **do 30 czerwca 2015 roku**.

CELE SZCZEGÓŁOWE

- poprawa zdolności planowania i projektowania procesu doskonalenia w powiecie mieleckim poprzez opracowanie raportu powiatowego zawierającego koncepcje wsparcia szkół **do 30.06.2015 r.**
- poprawa spójności programów doskonalenia nauczycieli z potrzebami szkół i przedszkoli poprzez wdrożenie rocznych planów wspomaganie szkół i przedszkoli **do 30.06.2015 r.**
- podniesienie kompetencji dyrektorów szkół/przedszkoli, które przystąpiły do projektu, w zakresie przeprowadzania diagnozy potrzeb szkoły/przedszkola w obszarze doskonalenia nauczycieli i zastosowania wniosków z przeprowadzonej ewaluacji procesu doskonalenia **do 30.06.2015 r.**
- poprawa współpracy nauczycieli szkół/przedszkoli i nauczycieli w powiecie mieleckim.

W projekcie „Nowa jakość doskonalenia – wsparcie rozwoju szkół w powiecie mieleckim” zrealizowano **dwa zadania:**

1. Przeprowadzenie procesu wspomaganie w szkołach i przedszkolach w powiecie mieleckim.
2. Prowadzenie lokalnych sieci współpracy i samokształcenia w placówkach na terenie powiatu mieleckiego.

Zespół projektowy:

od lewej: Anna Miśka, Karolina Mokrzyż, Danuta Zdonek, Paweł Kułaga, Joanna Lichota, Barbara Leyko, Agnieszka Tomczyk

W ramach **zadania pierwszego**, Szkolni Organizatorzy Rozwoju Edukacji – sześciu pracowników zatrudnionych w ramach projektów Centrum Kształcenia Praktycznego i Doskonalenia Nauczycieli w Mielcu – wraz z nauczycielami z przedszkoli lub szkół wybierali i modyfikowali oferty doskonalenia, które powstały w ramach projektu systemowego Ośrodka Rozwoju Edukacji: System doskonalenia nauczycieli oparty na ogólnodostępnym kompleksowym wspomaganium szkół.

Szkolenia zrealizowane w szkołach biorących udział w projekcie:

- Jak pomóc uczniowi osiągnąć sukces edukacyjny?
- Ocenianie kształtujące
- Techniki uczenia się i metody motywujące do nauki
- Uczeń – aktywny uczestnik procesu uczenia się
- Wykorzystanie EWD w ewaluacji wewnętrznej szkoły
- Wspieranie pracy wychowawców klas – bezpieczna szkoła
- Postawy uczniowskie. Jak je kształtować?
- Praca z uczniem młodszym
- Praca z uczniem zdolnym
- Praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych
- Wykorzystanie TIK na zajęciach edukacyjnych – bezpieczny Internet
- Nauczyciel 45+
- Jak i po co prowadzić ewaluację wewnętrzną?

W projekcie wzięły udział:

PRZEDSZKOLA:

1. Przedszkole Publiczne w Czerminie
2. Samorządowe Przedszkole w Przecławiu

SZKOŁY PODSTAWOWE:

1. Niepubliczna Szkoła Podstawowa w Dulczy Małej
2. Szkoła Podstawowa im. M. Kopernika w Zespole Szkół w Chorzelowie
3. Szkoła Podstawowa w Zespole Szkolno-Gimnazjalnym im. Wł. Jasińskiego w Gawłuszowicach
4. Społeczna Szkoła Podstawowa im. Tadeusza Kościuszki w Glinach Małych
5. Szkoła Podstawowa w Janowcu
6. Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Kietkowie
7. Szkoła Podstawowa w Łysakowie
8. Szkoła Podstawowa nr 1 im. Wł. Szafera w Mielcu
9. Szkoła Podstawowa nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Mielcu
10. Szkoła Podstawowa nr 6 im. Żwirki i Wigury z Oddziałami Integracyjnymi i Sportowymi w Mielcu
11. Szkoła Podstawowa nr 9 im. Wł. Jasińskiego „Jędrusia” w Mielcu
12. Szkoła Podstawowa nr 11 z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II w Mielcu
13. Szkoła Podstawowa nr 12 im. Henryka Sienkiewicza w Mielcu
14. Publiczna Szkoła Podstawowa im. Prymasa Stefana Wyszyńskiego w Partyni
15. Szkoła Podstawowa im. Walerii Szalay – Groele w Przecławiu

16. Szkoła Podstawowa przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Wadowicach Górnych
17. Publiczna Szkoła Podstawowa w Zespole Szkół im. J. M. Ossolińskiego w Woli Mieleckiej

GIMNAZJA:

1. Społeczne Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki w Glinach Małych
2. Gimnazjum w Zespole Szkół w Chorzelowie
3. Gimnazjum w Czerminie
4. Gimnazjum w Zespole Szkolno-Gimnazjalnym w Gawłuszowicach
5. Publiczne Gimnazjum im. Wincentego Witosa w Pławie
6. Gimnazjum w Zespole Szkół im. J. M. Ossolińskiego w Woli Mieleckiej

SZKOŁY PONADGIMNAZJALNE:

1. I Liceum ogólnokształcące im. St. Konarskiego w Mielcu
2. II Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika w Mielcu
3. Technikum nr 2 w Zespole Szkół Budowlanych im. Żołnierzy Armii Krajowej w Mielcu
4. Technikum nr 4 w Zespole Szkół im. Prof. J. Groszkowskiego w Mielcu
5. Technikum w Zespole Szkół w Radomyślu Wielkim

Zespół SORE:

od lewej: Bogumiła Dziekan-Gąbka, Danuta Wantrych, Agnieszka Lamot Kulawiec, Beata Wrzesień, Bożena Zięba, Anna Jaromi

SIECI WSPÓŁPRACY I SAMOKSZTAŁCENIA REALIZOWANE W RAMACH PROJEKTU:

W ramach **zadania drugiego** Koordynatorzy Sieci – dziesięciu pracowników zatrudnionych w Centrum Kształcenia Praktycznego i Doskonalenia Nauczycieli w Mielcu – pracowało w systemie stacjonarym i on-line z nauczycielami ze szkół powiatu mieleckiego nad poszczególnymi obszarami tematycznymi.

W 10 sieciach współpracy i samokształcenia pracowało 155 nauczycieli z przedszkoli, szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych powiatu mieleckiego.

- Praca z nowoczesnymi technologiami TIK (rok I i II) – bezpieczny Internet
- Nauczyciele pracują zespołowo
- Praca z uczniem zdolnym na zajęciach koła naukowego
- Jak rozwijać twórcze myślenie uczniów?
- Praca z uczniem młodszym
- Matematyka w edukacji wczesnoszkolnej
- Wycieczka jako forma nauczania
- Pozapedagogiczne obowiązki dyrektora szkoły
- Doradztwo edukacyjno – zawodowe
- Przygotowanie do zewnętrznych egzaminów z języka angielskiego

Podczas realizacji projektu w roku szkolnym 2013/2014 oraz 2014/2015, oprócz prowadzonej działalności na platformie www.doskonaleniewsieci.pl, zrealizowano szereg spotkań stacjonarnych, które bezpośrednio wynikały z tematyki poszczególnych sieci, ale także rozwijały inne aspekty szeroko pojętej edukacji.

Ponadto nauczyciele skupieni wokół sieci współpracy i samokształcenia mieli możliwość ubiegania się o „**Certyfikat e-Nauczyciel**”.

Czy forma pracy w sieci sprawdzi się w doskonaleniu nauczycieli?

„Myślę, że kluczową rolę odgrywa tu sposób naboru osób do uczestnictwa w projekcie. Osoby, które z własnej inicjatywy uczestniczą w sieci, zdecydowanie chętniej angażują się w jej pracę, a co za tym idzie forma ta spełni ich oczekiwania”.

„Negatywne zjawisko, które zaobserwowałam, to fakt, iż nauczyciele niechętnie dzielą się swoimi pomysłami w obawie przed krytyką. Wiele osób uczestniczących w projekcie jest nastawionych na istnienie w roli odbiorcy treści, a nie ich nadawcy”.

„W mojej opinii wdrożenie takiej formy doskonalenia natrafi na opór związany z nowym narzędziem, jakim jest technologia IT oraz zmiany oczekiwań od osób doskonalących się zawodowo”.

Jeśli mógłbyś/ mogłabyś zmienić tylko jedną rzecz w funkcjonowaniu sieci, co by to było?

„Istnieje kilka barier, które utrudniają pracę sieci. Jedną z nich jest niejednorodność wynikająca z faktu, iż uczestnikami sieci są osoby z różnych poziomów edukacyjnych i uczący różnych przedmiotów. Osobom tym trudno jest zaferować interesujące informacje i tematy przydatne wszystkim, gdyż każdy ma diametralnie różne oczekiwania i potrzeby. Największą trudność sprawia jednak нефункционалność platformy. Brakuje w niej atrakcyjnej i czytelnej formy graficznej oraz łatwiejszego dostępu do informacji tam zamieszczanych. Część osób chciałaby, aby spotkania z koordynatorem lub ekspertem były krótsze...”

„Nauczyciele oczekują gotowych materiałów przeznaczonych bezpośrednio do prowadzenia zajęć szkolnych i możliwości wejścia do sieci przeznaczonej wyłącznie dla danego przedmiotu. Na pewno wszyscy chcieliby większego zaangażowania w forum, ale mała znajomość IT często staje się barierą nie do pokonania. Pewnym magnesem może się stać poważna zmiana zawartości sieci i pokazywanie materiału w atrakcyjniejszy sposób, jak to jest na portalach społecznościowych (zdjęcia, pliki muzyczne i filmowe)”.

Jakie doświadczenia warto przenieść do sieci, które zaczną powstawać po 2016 roku (co na pewno warto praktykować dalej, a z czego należy zrezygnować)?

„Moim zdaniem cenna jest możliwość dzielenia się wiedzą i swoimi doświadczeniami z tym, że dostęp do sieci powinni mieć wszyscy zainteresowani nauczyciele (np. matematycy szkół podstawowych, edukacji wczesnoszkolnej). Korzyścią uczestnictwa w sieci jest możliwość systematycznej wymiany informacji między uczestnikami oraz szybki dostęp do nowości. Pomocne jest zamieszczanie przez nauczycieli materiałów dydaktycznych w postaci scenariuszy lekcji, uroczystości, propozycji wycieczek, kart pracy czy linków. Ułatwia to i oszczędza czas w wyszukiwaniu nowych informacji i materiałów, uatrakcyjnia zajęcia i zmusza do twórczej pracy oraz samoewaluacji. Forum dyskusyjne to potrzebna przestrzeń wymiany opinii, poglądów, pomysłów i krytyki”.

Co zrobić aby nowe sieci mogły być bardziej atrakcyjne?

„Dopełnieniem pracy w sieci powinny być spotkania z ekspertami o wysokich kompetencjach. Niezbędne jest poprawienie technicznej strony platformy, aby była mniej awaryjna, bardziej intuicyjna i przejrzysta oraz ciekawsza graficznie. Udział w sieci powinien mieć charakter dobrowolny i powszechny. Trudnością było uzyskanie zwolnienia z pracy w przypadku spotkań z koordynatorem”.

KORZYŚCI WYNIKAJĄCE Z OBECNOŚCI W SIECI:

- Wymiana doświadczeń między uczestnikami;
- Nawiązanie współpracy pomiędzy szkołami;
- Tworzenie nowych rozwiązań na potrzeby szkół uczestniczących w projekcie;
- Poszerzenie kompetencji uczestników;
- Analiza dobrych praktyk stosowanych przez uczestników;
- Pozyskiwanie merytorycznego i metodycznego wsparcia ekspertów.

Zespół KS:

od góry: Teresa Kusak, Bożena Rokosz, Małgorzata Boraczyńska, Anna Kula, Agnieszka Zborowska, Lucyna Guła, Grzegorz Rokosz, Krzysztof Midura, Joanna Gładyszewska.

Nauczyciel 45 +

I Liceum Ogólnokształcące
im. Stanisława Konarskiego w Mielcu

I Liceum Ogólnokształcące to najstarsza placówka oświatowa w Mielcu. Szkoła wierna tradycji, ale odważnie mierząca się z wyzwaniami współczesnej edukacji. W trakcie przeprowadzanej przez SORE diagnozy potrzeb rozwojowych Dyrektor i Rada Pedagogiczna zasygnalizowali potrzebę doskonalenia w zakresie rozwoju osobistego, a zwłaszcza tematyki dotyczącej odporności psychicznej, wypalenia zawodowego i regeneracji zasobów psychofizycznych. Ponadto nauczyciele pragnęli również odświeżyć i pogłębić wiedzę dotyczącą rozwoju psychofizycznego i problemów dotyczących współczesnej młodzieży.

Cele realizowanej oferty:

- podniesienie poziomu wiedzy nauczycieli w zakresie rozwoju psychofizycznego oraz problemów współczesnej młodzieży,
- wzmocnienie kondycji psychofizycznej nauczycieli, poprzez nabywanie wiedzy na temat zjawiska wypalenia zawodowego, metod radzenia sobie ze stresem i zdrowego odżywiania,
- nabycie informacji na temat uprawnień wynikających z problemów zdrowotnych nauczycieli,
- nabycie umiejętności związanych z pracą głosem.

Działania podjęte w ramach oferty Nauczyciel 45+:

Spotkania Szkolnego Organizatora Rozwoju Edukacji (SORE) z Dyrektorem szkoły, z Radą Pedagogiczną – zaangażowanie wszystkich członków Rady Pedagogicznej doprowadziło do opracowania rocznego planu wspomaganie. W doskonaleniu wzięło udział 42 nauczycieli. Łączny czas trwania doskonalenia to 34 godz., w tym:

Warsztaty (12 godz.):

- Techniki radzenia sobie ze stresem w codziennej pracy nauczyciela.
- Głos narzędziem pracy nauczyciela – co zrobić żeby mówić i nie zaniemówić.

Wykłady (12 godz.):

- Jak radzić sobie ze stresem w pracy nauczyciela.
- Wypalenie zawodowe
- Nauczyciel i jego uprawnienia zawodowe.
- Jak uniknąć chorób zawodowych. Wpływ diety i zdrowego stylu życia na samopoczucie.
- Zmiany w systemie wartości, cechach osobowości i strategich działania młodzieży pod wpływem przemian cywilizacyjnych.
- Nauczyciel 45+ a, problemy współczesnej młodzieży.

Konsultacje grupowe (4 godz.):

- Nauczyciel 45+, a problemy współczesnej młodzieży.

Konsultacje indywidualne (6 godz.)

Efekty:

Nauczyciele byli zainteresowani tematyką doskonalenia. Po przeprowadzonych szkoleniach sygnalizowali, że zajęcia spełniły ich oczekiwania, a zdobyta wiedza i umiejętności przyczyniły się do podniesienia jakości ich pracy.

Wnioski dla pracy szkoły:

W szkole wdraża się do praktyki szkolnej nowoczesne techniki relaksacji, koncentracji i pracy głosem; wykorzystuje się materiały wypracowane na szkoleniach (katalog technik radzenia sobie ze stresem, katalog porad prawnych), przeprowadza się lekcje wychowawcze z wykorzystaniem opracowanych scenariuszy; korzysta się z literatury zgodnej z ofertą doskonalenia.

PRZEDSZKOLA BIORĄCE UDZIAŁ W PROJEKCIE

W roku szkolnym 2013/2014 nauczycielki wychowania przedszkolnego z dwóch przedszkoli Powiatu Mieleckiego bardzo chętnie i aktywnie uczestniczyły w realizowanym projekcie. Nauczyciele, dbając o podnoszenie swoich kwalifikacji zauważyli potrzebę dokształcania w obszarze „integracji sensorycznej” w codziennej pracy **opiekuńczo -wychowawczo - dydaktycznej** w przedszkolu. Zgłosili potrzebę nauczania się stawiania negatywnej i pozytywnej prognozy w sytuacjach zaburzeń integracji sensorycznej oraz poznania sposobów i metod pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym. Wybrany tematem do realizacji była Teoria i praktyka integracji sensorycznej w pracy z dzieckiem w wieku przedszkolnym. Nauczyciele wychowania przedszkolnego coraz częściej dostrzegają u dzieci różnego rodzaju dysfunkcje (zaburzenia). Zaburzenia dotyczą nieprawidłowości w zakresie przetwarzania bodźców sensorycznych w obrębie następujących systemów: czuciowego, przedsionkowego, słuchowego, wzrokowego, węchowego i smakowego. Dysfunkcje te mogą być rozpoznawane u dzieci w normie intelektualnej z trudnościami w uczeniu się, z niepełnosprawnością intelektualną, ruchową, autyzmem, nadpobudliwością psychoruchową, mózgowym porażeniem. Ich nasilenie jest różne, od lekkiego do znacznego.

Dysfunkcje integracji sensorycznej wpływają na uczenie się, zachowanie i rozwój społeczno-emocjonalny dziecka w wieku przedszkolnym. Nauczycielki uczestniczyły w wykładach, warsztatach, konsultacjach grupowych i indywidualnych, w czasie których pogłębiały wiedzę teoretyczną i praktyczną z tego tematu. Pod kierunkiem trenera - psychologa opracowywały narzędzia diagnostyczne, zestawy ćwiczeń w formie programów do pracy z dziećmi mającymi zaburzenia integracji sensorycznej. Dokonywały analizy metod i form pracy stosowanych w tego rodzaju zajęciach edukacyjnych. Formułowały prognozę pozytywną i negatywną w zaburzeniach integracji sensorycznej.

Opracowane materiały z powodzeniem wykorzystują w planowaniu i realizacji zajęć edukacyjnych

w pracy indywidualnej i grupowej w przedszkolu. Dużą rolę w edukacji przedszkolnej odgrywa edukacja plastyczno - techniczna. Nauczyciele, dbając o podnoszenie swoich kwalifikacji zauważyli potrzebę dokształcania się w obszarze: Techniki uczenia się i metody motywujące do nauki, jako drugi temat ofertowy na rok szkolny 2013/2014 r., a w szczególności zastosowania technik plastyczno - technicznych.

Celem wychowania przedszkolnego jest m.in. przygotowanie grafomotoryczne ręki dziecka przedszkolnego do podjęcia obowiązku nauki pisania w klasie pierwszej, dlatego zasadnym jest organizowanie sytuacji edukacyjnych, w których dzieci będą rozwijać i kształtować swoje sprawności manualne. Nauczycielki wychowania przedszkolnego uczestniczyły w twórczych zajęciach z tej tematyki, wypracowując ciekawe techniki plastyczne.

Tematyka szkoleń w roku szkolnym 2013/2014 dotyczyła artterapii, czyli twórczego treningu w przedszkolu. Wykłady dotyczyły roli symboliki barw, kształtów, układów kompozycji w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym. Na zajęciach warsztatowych nauczycielki wykonywały prace z wykorzystaniem następujących technik plastycznych:

- decoupage czyli tzw. techniki serwetkowej - naklejania elementów papierowych za pomocą specjalnego kleju,
- mandale czyli rysowania i ozdabiania obrazków w kształcie koła,

- origami – sztuki składania papieru,
- quilling – tworzenia ozdób z wąskich pasków papieru zwiniętych w kształt sprężyny,
- papierowa wiklina – wyplatanie koszyków ze skręconych, papierowych rurek.

Wszystkie techniki prezentowane na warsztatach cieszyły się ogromnym zainteresowaniem uczestniczek szkoleń.

W kolejnym roku szkolnym 2014/2015 nauczycielki wychowania przedszkolnego pracowały nad tematyką „Rozwijania aktywności dzieci poprzez wykorzystanie muzyki w przedszkolu”. Szczegółowa tematyka dotyczyła następującej problematyki:

- pedagogiki zabawy – stosowania różnych form zabawowych,
- wykorzystania zbioru bębenków tzw. Bum Bum Rurek na zajęciach w przedszkolu,
- edukacji przez ruch z wykorzystaniem metody D. Dziamskiej czyli połączenia muzyki z ruchem całego ciała,
- muzykoterapii w edukacji przedszkolnej,
- metody aktywnego słuchania muzyki wg metody Batii Strauss,
- gimnastyki przy muzyce i piosence w przedszkolu,
- umuzykalnienia dzieci metodą Carla Orffa, stosowanie różnorodnych instrumentów perkusyjnych,
- tańców: w kręgu, ludowych i współczesnych.

Zajęcia tego rodzaju są bardzo często prowadzone w przedszkolu, a udział w tych szkoleniach rozszerzył i pogłębił wiedzę nauczycieli z tego tematu. Muzyczna kreatywność nauczycieli wychowania przedszkolnego na pewno przyczyni się do jak najlepszego przygotowania dzieci przedszkolnych do przekroczenia progu szkoły.

Anna Jaromi - Szkolny Organizator Rozwoju Edukacji

SZKOŁY PODSTAWOWE BIORĄCE UDZIAŁ W PROJEKCIE

Danuta Wantrich - Szkolny Organizator Rozwoju Edukacji

Szkoły podstawowe to najliczniej reprezentowana grupa w projekcie „Nowa jakość doskonalenia wsparcie rozwoju szkół w powiecie mieleckim”. W doskonaleniu wzięło udział 17 szkół podstawowych z terenu powiatu mieleckiego. W każdej szkole przy współpracy Szkolnego Organizatora Rozwoju Edukacji (SORE) przeprowadzono diagnozę potrzeb danej placówki. Na podstawie przygotowanych przez Ośrodek Rozwoju Edukacji ofert doskonalenia, nauczyciele podjęli decyzję dotyczącą tematów szkoleń. Wspólnie przy pomocy SORE skonstruowali roczny plan wspomaganie, czyli plany działań, które zostały podjęte w szkole ramach wybranej oferty szkoleniowej.

Najczęściej nauczyciele zgłaszali potrzebę i chęć doskonalenia własnych kompetencji w zakresie zwiększenia motywacji i zaangażowania uczniów w proces uczenia się, diagnozowania indywidualnych strategii uczenia się, stosowania najbardziej efektywnych metod i form pracy. Dużym zainteresowaniem cieszyły się więc oferty „Jak pomóc uczniowi osiągnąć sukces edukacyjny” oraz „Techniki uczenia się i metody motywujące do nauki”. W związku z tym, w szkole odbyły się wykłady, warsztaty oraz konsultacje grupowe.

Nauczyciele mieli też możliwość skorzystania z konsultacji indywidualnych z ekspertem z wybranego tematu. Uczestnicy szkoleń chcieli poznać różne metody i techniki nauczania, tak aby ich dobór był odpowiedni do celów i możliwości uczniów, dlatego przedmiotem zajęć były tematy:

- Motywowanie uczniów drogą do sukcesu. Jak motywować uczniów do rozwijania dodatkowych umiejętności;
- Przygotowanie uczniów do sprawdzianu zewnętrznego po klasie szóstej;
- Jak przygotować ucznia do samodzielnego uczenia się;
- Trudne sytuacje wychowawcze i ich wpływ na efektywność procesu uczenia się;
- Nowoczesne metody i formy pracy w zajęciach powtórzeniowych – przykłady dobrych praktyk;
- Mnemotechniki - techniki skutecznego zapamiętywania i koncentracji;
- Jak przygotować ucznia do samodzielnego uczenia się;
- Motywowanie uczniów zdolnych;
- Motywowanie uczniów mających trudności w nauce.

Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się szkolenia dotyczące pracy z uczniem młodszym. Nauczyciele uznali, że obszar ten stanowi poważne wyzwanie zwłaszcza w pracy z dziećmi o zróżnicowanym poziomie wiekowym. Oferta szkoleniowa skierowana była nie tylko do nauczycieli pierwszego etapu edukacyjnego, ale również do nauczycieli klas IV - VI. W ramach zajęć realizowano tematy:

- Rozwój psychofizyczny dziecka - czynniki rozwoju w młodszym wieku szkolnym;
- Problemy z zachowaniem i dojrzałością szkolną 6-latków - jak radzić sobie w trudnych sytuacjach (emocje, wybuchy złości, zachowania o wysokim stopniu napięcia nerwowego);
- Metody pracy z 6 latkami w klasach 0-III - odpowiedni dobór i proporcje ćwiczeń z uwzględnieniem proporcji czasu w ciągu lekcji przeznaczonych na pisanie, czytanie, relaks;

- Optymalne metody i techniki aktywizujące uwzględniające możliwości przyswajania treści (zakres i stopień trudności) 6 i 7-latków w klasach mieszanych wiekowo i samych 6-latków;
- Wykorzystanie technik plastycznych w pracy z dziećmi w młodszym wieku szkolnym;
- Kreowanie najlepszych zabaw i form aktywności rozwijająco – wyciszających.

Według nauczycieli szkół podstawowych interesująca okazała się również tematyka dotycząca ewaluacji wewnętrznej. Szkolenia realizowane w ramach oferty „Jak i po co prowadzić ewaluację wewnętrzną” w znaczący sposób podniosły poziom kompetencji w opracowywaniu metod, narzędzi i procedur przydatnych w tworzeniu projektu ewaluacyjnego. Nauczyciele wspólnie z ekspertem mieli możliwość wypracowania metodologicznych narzędzi badawczych w obszarze ewaluacji wewnętrznej i skonstruowania projektu ewaluacyjnego. Uczestnicy szkoleń podkreślali też chęć poznania mechanizmów ewaluacji zewnętrznej. Tematyka zajęć obejmowała treści:

- Ewaluacja wewnętrzna jako forma oceny pracy szkoły;
- Analiza wymagań stawianych szkole przez państwo zawartych w dokumentach MEN w kontekście rozwoju szkoły;
- Opracowywanie harmonogramu działań ewaluacji wewnętrznej szkoły;
- Zapoznanie się z narzędziami badawczymi i ich zastosowanie w przedmiocie badań;
- Opracowanie i interpretacja zebranych danych;
- Skonstruowanie przykładowego projektu ewaluacyjnego;
- Przygotowanie nauczycieli do ewaluacji zewnętrznej;
- Praca w zespole do spraw ewaluacji – formułowanie wniosków i rekomendacji.

W końcowym etapie udziału w projekcie nauczyciele stwierdzili, że efektem szkoleń było pogłębienie wiedzy i udoskonalenie warsztatu pracy w zakresie przepracowanych tematów, a także integracja nauczycieli i wzrost świadomości podejmowania wspólnych działań prowadzących do podniesienia efektywności nauczania i wychowania.

Bogumiła Dziekan-Gąbka - Szkolny Organizator Rozwoju Edukacji

SZKOŁY GIMNAZJALNE BIORĄCE UDZIAŁ W PROJEKCIE

Bożena Zięba - Szkolny Organizator Rozwoju Edukacji

Do projektu „Nowa jakość doskonalenia - wsparcie rozwoju szkół w powiecie mieleckim” przystąpiło 6 szkół gimnazjalnych powiatu mieleckiego. W ramach projektu zaplanowano szkolenia, w których wzięło udział 143 nauczycieli.

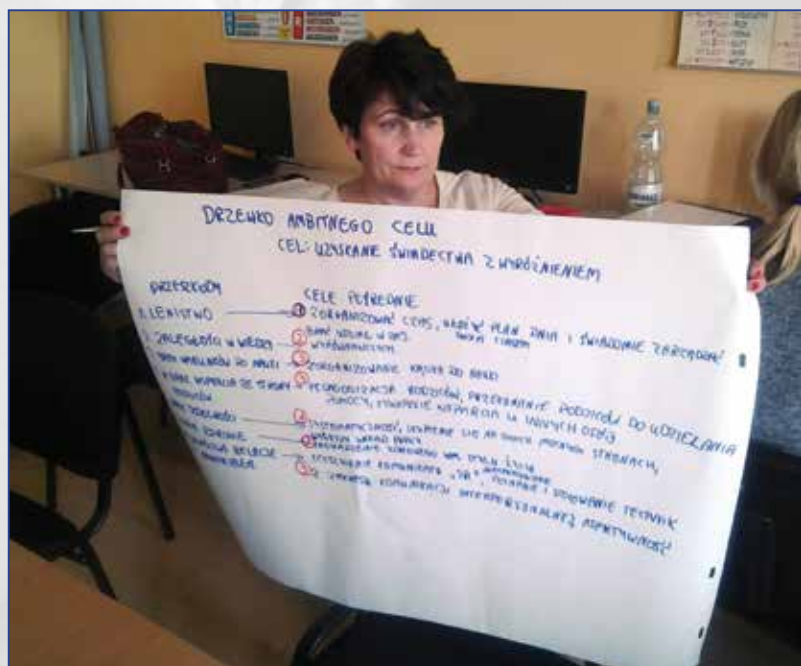
Każda szkoła przy współpracy Szkolnego Organizatora Rozwoju Edukacji przeprowadziła diagnozę potrzeb, opracowała zespołowo Roczny Plan Wspomagania i cykl szkoleń korzystając z ofert przygotowanych przez Ośrodek Rozwo-

ju Edukacji. Wykłady, warsztaty i konsultacje zostały zaplanowane uwzględniając konkretne potrzeby szkoły i nauczycieli. W roku szkolnym 2013/2014 największym zainteresowaniem cieszyła się tematyka „Techniki uczenia się i metody motywujące do nauki”. Nauczyciele dostrzegli potrzebę doskonalenia się w zakresie poznania różnorodnych technik nauczania i uczenia się, metod motywowania uczniów do nauki oraz zwiększenie zaangażowania rodziców w proces motywacji.

Uwzględniając potrzeby szkoły, nauczycieli oraz uczniów wypracowano następującą tematykę wykładów, warsztatów i konsultacji:

- Motywacja uczniów o różnych możliwościach i potrzebach;
- Techniki efektywnego i szybkiego uczenia się;
- Rodzic jako wsparcie w motywowaniu dziecka do nauki;
- Motywowanie ucznia zdolnego;
- Motywowanie ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych;
- Nowatorskie techniki efektywnego uczenia się;
- Motywowanie ucznia o specyficznych potrzebach edukacyjnych;
- Techniki aktywizujące myślenie i skuteczne zapamiętywanie uczniów;
- Jak budować wspólny front działań nauczyciel-rodzic?

Udział w wykładach, konsultacjach grupowych oraz warsztatach kształtujących umiejętności praktyczne związane z wykorzystaniem nowoczesnych technik uczenia się i metod motywujących do nauki w szkole stanowiły przygotowanie w praktyce szkolnej wypracowanych rozwiązań. Wiedza przekazana na szkoleniach okazała się interesująca i odzwierciedlała temat zajęć. Nauczyciele byli zainteresowani tematyką doskonalenia, po przeprowadzonych szkoleniach sygnalizowali, że zajęcia spełniły ich oczekiwania, a nabyta podczas zajęć wiedza i umiejętności przyczynią się do podniesienia jakości ich pracy. Wywiad z nauczycielami wykazał, iż wiedza jaką zdobyli w trakcie doskonalenia była ciekawa i przydatna w szkolnej praktyce.

W roku szkolnym 2014/2015 wśród nauczycieli gimnazjum największym zainteresowaniem cieszyła się oferta „**Nauczyciel 45+**”. W ramach tej oferty nauczyciele mieli możliwość uczestniczenia w wykładach, warsztatach, konsultacjach grupowych i indywidualnych. Nauczyciele dbając o podnoszenie swoich kompetencji, dostrzegli potrzebę doskonalenia w zakresie rozwoju

osobistego, a zwłaszcza tematyki dotyczącej siły i odporności psychicznej, wypalenia zawodowego, regeneracji zasobów psychofizycznych oraz aktualizację wiedzy i umiejętności z zakresu problemów współczesnej młodzieży. Ważnym elementem były informacje o charakterze prawnym: uprawnienia wynikające z problemów zdrowotnych nauczycieli.

Uwzględniając potrzeby szkoły, nauczycieli oraz uczniów wybrano następującą tematykę wykładów, warsztatów i konsultacji:

- Wzmocnienie kondycji psychofizycznej nauczycieli;
- Zarządzanie emocjami, wypalenie zawodowe;
- Jak radzić sobie ze stresem?
- Uprawnienia wynikające z problemów zdrowotnych nauczycieli na podstawie obowiązującego prawa;
- Jak przeciwdziałać syndromowi wypalenia zawodowego?
- Techniki radzenia sobie ze stresem w tym techniki relaksacyjne w codziennej pracy nauczyciela;
- Wykorzystanie technik radzenia sobie ze stresem w tym techniki relaksacyjnych w pracy z uczniami;
- Emisja głosu;
- Nauczyciel 45+, a problemy współczesnej młodzieży;
- Głos narzędziem pracy nauczyciela – co zrobić, żeby mówić i nie zaniemówić. Emisja i higiena głosu.

Za szczególnie wartościowe, atrakcyjne, ciekawe i potrzebne nauczyciele wskazali szkolenia związane z emisją i higieną głosu, technikami radzenia sobie ze stresem oraz dotyczące uprawnień wynikających z problemów zdrowotnych nauczycieli na podstawie obowiązującego prawa. Nauczycie-

le stwierdzili, że „*największym zainteresowaniem cieszyły się zajęcia z emisji głosu ze względu na praktyczny charakter zajęć i kompetencje osoby prowadzącej*”.

SZKOŁY PONADGIMNAZJALNE BIORĄCE UDZIAŁ W PROJEKCIE

W czasie trwania projektu „Nowa jakość doskonalenia - wsparcie rozwoju szkół w powiecie mieleckim” największym zainteresowaniem wśród szkół ponadgimnazjalnych cieszyła się oferta dotycząca **wykorzystania Edukacyjnej Wartości Dodanej (EWD) w ewaluacji wewnętrznej szkoły**. Wyniki egzaminów zewnętrznych, a w szczególności wskaźniki edukacyjnej wartości dodanej są przydatne w opisie szkoły jak i lokalnego systemu oświatowego. EWD jest cechą szkoły i pokazuje, jak szkoła radzi sobie w przygotowaniu uczniów do egzaminu zewnętrznego w porównaniu z uczniami innych szkół w Polsce. W doskonaleniu wzięli udział nauczyciele z trzech szkół ponadgimnazjalnych z terenu powiatu mieleckiego. W ramach szkoleń nauczyciele mieli możliwość uczestniczenia w wykładach, warsztatach i konsultacjach grupowych. Nauczyciele mogli również skorzystać z konsultacji indywidualnych wspierających proces przełożenia nowych umiejętności na praktykę szkolną. Nauczyciele przy wsparciu Szkolnego Or-

ganizatora Rozwoju Edukacji przygotowali Roczne Plany Wspomagania, ściśle odpowiadające na potrzeby szkoły, w których zaplanowano do realizacji bardziej szczegółową tematykę wykładów, warsztatów i konsultacji, a mianowicie:

- Koncepcja i metodologia szacowania rocznych i trzyletnich wskaźników edukacyjnej wartości dodanej (EWD);
- Koncepcja EWD a podejmowane działania doskonalące pracę szkoły;
- Wykorzystanie platformy www.ewd.edu.pl do przedstawiania i porównywania trzyletnich wskaźników EWD;
- Praktyczne wykorzystanie zdobytych umiejętności z przeprowadzania analiz i obsługi kalkulatora EWD;
- Analiza wyników egzaminacyjnych szkoły z wykorzystaniem metodologii EWD – od wykresu do problemu, od problemu do wykresu;
- Wykorzystanie wskaźników EWD w ewaluacji efektywności pracy szkoły.

Nauczyciele byli zainteresowani tematyką doskonalenia. Po przeprowadzonych szkoleniach sygnalizowali, że zajęcia spełniły ich oczekiwania, a zdobyta wiedza i umiejętności przyczynią się do podniesienia jakości ich pracy w szkole. Udział w wykładach, konsultacjach grupowych oraz warsztatach kształtujących umiejętności praktyczne związane z wykorzystaniem EWD w ewaluacji wewnętrznej szkoły stanowił przygotowanie

do wdrażania nabytej wiedzy oraz utrwalania w praktyce szkolnej wypracowanych rozwiązań.

Większość nauczycieli wykorzystuje swoje zwiększone kompetencje w obszarze analizowania i interpretowania informacji dostępnych na ogólnodostępnej internetowej platformie edukacyjnej wartości dodanej - www.ewd.edu.pl.

CERTYFIKAT E-NAUCZYCIEL

Wartością dodaną projektu „Nowa jakość doskonalenia – wsparcie rozwoju szkół w powiecie mieleckim”, była możliwość uzyskania lokalnego „**Certyfikatu e-Nauczyciel**”, potwierdzającego kompetencje w zakresie przygotowania i prowadzenia zajęć dydaktycznych z wykorzystaniem technologii informacyjnych. W tym celu Dyrektor CKPiDN wydał stosowne zarządzenie, które określa procedurę uzyskiwania certyfikatu. Obejmuje ona między innymi: obszary i kategorie wymagań oraz kryteria oceny prezentacji przygotowanej przez nauczyciela.

1. „e-nauczyciel” – rozwijanie umiejętności nauczycieli w zakresie nauczania z wykorzystaniem TIK, a ponadto komunikowania się z uczniami i rodzicami oraz prowadzenie dokumentacji szkolnej z wykorzystaniem TIK;
2. „e-zasoby edukacyjne” (w tym e-podręczniki) – uzupełnienie oferty publicznych elektronicznych zasobów edukacyjnych, w tym zapewnienie dostępu do bezpłatnych podręczników;
3. „e-szkoła” – zapewnienie szkołom niezbędnej infrastruktury w zakresie TIK, w szczególności nowoczesnych pomocy dydaktycznych;
4. „e-uczeń” – zapewnienie uczniom, w szczególności zagrożonych cyfrowym wykluczeniem, dostępu do nowoczesnych pomocy dydaktycznych.

Obszary i kategorie wymagań

Uzyskanie „**Certyfikatu e-Nauczyciel**” polegało na przygotowaniu **prezentacji** dokumentującej umiejętności w zakresie stosowania technologii informacyjnych w pracy z uczniami w klasie i poza nią. Procedura obej-

muje **trzy obszary wymagań**, w których wyróżniono łącznie **dwanaście kategorii wymagań**. Procedura wymaga aby nauczyciel ubiegający się o „Certyfikat e-Nauczyciel” dowiódł w prezentacji spełnianie 5 wymagań (Obszar 1 – 1 wymagania, Obszar 2 – 2 wymagania, Obszar 3 – 2 wymagania).

OBSZAR 1

Nauczyciel potrafi stworzyć taką sytuację, w której uczniowie angażują się w działania indywidualne i grupowe o charakterze innowacyjnym, są kreatywni i dążą do samodzielnego uczenia się i rozwiązywania realnych problemów w środowisku Internetu i nowych mediów:

1. Uczniowie działają i myślą kreatywnie, identyfikując, rozwiązując i oceniając realne problemy dzięki i przy pomocy Internetu i nowych mediów. Uczniowie są twórcami, generują pomysły i realizują je. Potrafię pomóc im w doborze środków i metod.
2. Uczniowie działają w społecznościach on-line oraz współtworzą je przy pomocy różnych technologii i narzędzi komunikacyjnych.
3. Uczniowie potrafią określać własne cele, weryfikować je i zastanawiać się nad własnym uczeniem się.

W jakim stopniu uczestnictwo w sieci miało wpływ na Pana/Pani rozwój i doskonalenie zawodowe?

„Ułatwiło mi pracę, dzięki temu, że poznałam nowe metody pracy i środki dydaktyczne, poszerzyłam wiedzę. Dowiedziałam się o ciekawych praktykach, uczestniczyłam w interesujących wykładach i co ciekawe mogłam nauczyć się dzielić wiedzę z ludźmi z którymi nie miałabym możliwości się spotkać”.

OBSZAR 2

Nauczyciel celowo stosuje i rozwija swoje metody kształcenia z użyciem technologii, zgodnie z celami szczegółowymi zapisanymi w podstawie programowej oraz współczesnymi wyzwaniem społeczeństwa uczącego się:

4. Potrafi zastosować technologię do indywidualizacji kształcenia, uwzględniając potrzeby uczniów, w tym także uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
5. Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia, w których uczniowie wykorzystują TIK do realizacji interdyscyplinarnych przedsięwzięć i projektów.
6. Potrafi tworzyć lub adaptować i wykorzystywać narzędzia, serwisy i zasoby cyfrowe zgodnie z potrzebami swoich uczniów.
7. Potrafi korzystać z różnych kanałów komunikacyjnych do realizacji zajęć, zachęcając uczniów do podobnych i samodzielnych zachowań.
8. Potrafi zaprojektować i przeprowadzić ocenę osiągnięć ucznia uwzględniającą jego sprawność oraz celowość stosowania metod i narzędzi TIK.

OBSZAR 3

Nauczyciel angażuje się w profesjonalny rozwój:

9. Systematycznie podnosi swoje umiejętności związane z wykorzystaniem technologii, uczestnicząc w różnych formach kształcenia, także pozaformalnego (ustawiczne) i nieformalnego (samokształcenie).
10. Współpracuje z innymi nauczycielami, wymieniając się doświadczeniami i pomysłami i korzystając przy tym z poczty elektronicznej, grup dyskusyjnych, forów, komunikatorów i innych.
11. We współpracy z dyrekcją, nauczycielami, rodzicami oraz lokalną społecznością realizuje projekty związane z rozwojem i wykorzystaniem nowych technologii w swojej szkole.
12. Uwzględnia w swojej pracy wyniki badań oceniających wpływ technologii na osiągnięcia uczniów, modyfikując i wzbogacając stosowane przez siebie metody kształcenia.

Centrum Kształcenia Praktycznego i Doskonalenia Nauczycieli w Mielcu

przyznaje

imię i nazwisko nauczyciela

CERYFIKAT E-NAUCZYCIEL

Nr *xxx/rok*

Certyfikat stanowi potwierdzenie kompetencji w zakresie przygotowania i prowadzenia zajęć dydaktycznych z wykorzystaniem technologii informacyjnych.

Certyfikat został wydany na podstawie pozytywnej oceny złożonej aplikacji, obejmującej następujące obszary wymagań:

Obszar 1 – *Tworzenie takich sytuacji, w których uczniowie angażują się w działania indywidualne i grupowe o charakterze innowacyjnym, są kreatywni i dążą do samodzielnego uczenia się i rozwiązywania realnych problemów w środowisku internetu i nowych mediów;*

Obszar 2 – *Stosowanie i rozwijanie metod kształcenia z użyciem technologii, zgodnie z celami szczegółowymi zapisanymi w podstawie programowej oraz współczesnymi wyzwaniami społeczeństwa uczącego się;*

Obszar 3 – *Angażowanie się w swój profesjonalny rozwój.*

Mielec, *dzień, miesiąc, rok*

Wzór Certyfikatu

Zdzisław Nowakowski - Dyrektor CKPiDN w Mielcu

TECHNOLOGIA INFORMACYJNA I KOMUNIKACYJNA W SZKOLE

ZMIANY SĄ KONIECZNE

Od polskiej szkoły oczekuje się, aby nadążała za cywilizacyjnymi oraz technologicznymi zmianami. Dzięki narzędziom i rozwiązaniom technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) – Internetowi, platformom publikacji materiałów edukacyjnych, narzędziom komunikowania się, oprogramowaniu edukacyjnemu – możliwe stało się wzbogacenie tradycyjnego modelu edukacji, a szkolna sala lekcyjna już nie jest jedynym miejscem, w którym uczeń zdobywa wiedzę. Coraz częściej sięga on po materiały dydaktyczne, które przyjmują formę cyfrowych dokumentów multimedialnych – dostępnych z dowolnego miejsca w dowolnym czasie. Chętnie łączy także do społeczności internetowych, widząc w tym wiele wymiernych korzyści. Wirtualne środowisko kształcenia sprzyja tworzeniu się nowych relacji między nauczycielem, a uczniem i jego rodzicem, a także między uczniami, tworzącymi społeczności uczących się.

Wyniki badań¹ wskazują na konieczność kompleksowego potraktowania procesu transformacji tradycyjnej szkoły do postaci otwartego środowiska edukacji, bazującego na rozwiązaniach TIK. Nie wystarcza zakup sprzętu i oprogramowania – konieczne jest systemowe działanie, łączące inwestycje w TIK z inwestycjami w umiejętności i wiedzę nauczycieli, dyrektorów szkół a także uczniów, którzy pomimo relatywnie wysokich umiejętności korzystania ze sprzętu i programowania dla swoich osobistych celów, na ogół w niewielkim stopniu potrafią korzystać z zasobów Internetu dla celów edukacyjnych.

Za uzasadnione należy zatem uznać systemowe skoordynowanie działań, których celem będzie rozwijanie kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli poprzez stworzenie warunków do efektywnego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych w nauce, pracy oraz rozwijaniu własnych zainteresowań, z perspektywą dalszego kształcenia się uczniów i podejmowania

przez nich wyzwań zawodowych. Jakże to powinny być warunki? Szereg konkretnych rekomendacji (podpowiedzi) znajdziemy w dokumencie Rady ds. Informatyzacji Edukacji przy Ministrze Edukacji Narodowej „Kierunki rozwoju edukacji wspieranej technologią. Nowe technologie w edukacji. Propozycja strategii i planu działania na lata 2014-2020”².

Rekomendacje

Rady ds. Informatyzacji Edukacji

Przede wszystkim należy uświadomić sobie, że współczesna technologia, do której ma dostęp większość uczniów przez 24 godziny każdego dnia (w skrócie 24/7) umożliwia i może wspomóc personalizację systemu kształcenia. Tym samym ważnym wyróżnikiem proponowanych zmian, może stać się łatwiejsze dostosowanie szkoły do potencjalnych możliwości uczniów oraz ich potrzeb i zainteresowań. W opinii Rady ds. Informatyzacji Edukacji, personalizacja kształcenia stanowi zasadę naczelną proponowanych zmian.

Rekomendacje Rady ds. Informatyzacji i Edukacji dotyczą strategicznych kierunków działań – podejmowanych zarówno na szczeblu centralnym, ale także przez organy prowadzące szkoły oraz bezpośrednio przez szkoły:

1. Tworzenie wirtualnych środowisk kształcenia, jako rozwiązań scalających arenę szkoły z tymi wszystkimi miejscami w sieci, które mogą się przyczynić do poszerzenia możliwości i oferty szkoły oraz jej oddziaływania na kształcenie i rozwój uczniów, jak również do unowocześnienia i wzbogacenia warsztatu pracy nauczycieli. Środowiska takie powinny być otwarte na uczniów i nauczycieli, z drugiej zaś strony powinny zapewniać kontrolowany dostęp i ochronę danych osobowych oraz osobistych zasobów ich użytkowników.

1. M.in. *Innowacyjne zastosowania rozwiązań i narzędzi cyfrowych na poziomie gimnazjalnym i ponadgimnazjalnym w woj. małopolskim*, Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”, 2013. Na temat włączania i integrowania TIK z kształceniem wypowiada się także Rada ds. Informatyzacji Edukacji w dokumencie „Kierunki rozwoju edukacji wspieranej technologią...”, 2014 (przypis 2).

2. <http://mmsyslo.pl/Edukacja/Dokumenty>.

2. **Zapewnienie** odpowiednio **szerekiego pasma dostępu do Internetu** w pierwszej kolejności – szkołom, a później (lub jednocześnie) gospodarstwom domowym uczniów. Chodzi przy tym nie tylko o dostęp do Internetu, ale również o dostęp do wysokiej jakości usług edukacyjnych, w tym m.in. do wirtualnych środowisk kształcenia (w których np. znajdują się e-podręczniki). Rozwiązania technologiczne powinny spełniać powszechnie obowiązujące normy (standardy) technologiczne oraz interoperacyjności. Wyniki pilotaży z nowymi rozwiązaniami (punkt 5 powyżej).

3. **Rozwój elektronicznych zasobów** ze źródeł publicznych, w tym od profesjonalnych dostawców, ważnych dla edukacji ze względów kulturowych, społecznych i patriotycznych. **Udostępnienie tych zasobów** do celów edukacyjnych.

4. **Utworzenie zintegrowanego systemu przygotowania nauczycieli**, obejmującego kształcenie w uczelniach oraz kształcenie i doskonalenie nauczycieli pracujących. Częścią tego systemu powinien być system ewaluacji pracy nauczycieli w szkole, w klasie z uczniami, oraz ewaluacji jednostek przygotowujących nauczycieli. Ewaluacja powinna bazować na standardach przygotowania nauczycieli w różnych specjalnościach.

5. **Przeprowadzenie pilotaży nowych rozwiązań technologicznych**, takich jak osłabiony model 1:1, wzorcowa pracownia przyrodnicza i BYOD, **oraz metodycznych** – takich jak odwrócone kształcenie oraz informatyka i programowanie dla każdego ucznia. Zalecenie szkołom uwzględnienia w swoich programach konkluzji technologicznych i metodycznych z przeprowadzonych pilotaży.

6. **Modernizacja wyposażenia szkół w technologię**. Należy przyjąć zasadę, iż technologia to głównie narzędzia, które mogą wspomóc edukację, i stają się technologią kształcenia dopiero wtedy, gdy wspierają metody kształcenia i rozwój uczniów. Z tą myślą należy inwestować, bez względu na źródła funduszy na ten cel (publiczne czy prywatne) w kolejne rozwiązania technologiczne. Ważnym elementem wyposażenia szkół jest dostęp do Internetu (punkt 2 powyżej). Inwestycje w nowe tech-

nologie powinny uwzględniać wyniki pilotaży z nowymi rozwiązaniami (punkt 5 powyżej).

Nowe rozwiązania technologiczne i metodyczne

Wpływ technologii informacyjno-komunikacyjnych na rozwój metod kształcenia stał się faktem już wiele lat temu. Nowym metodom kształcenia służy przede wszystkim możliwość łączenia się ludzi poprzez sieć. Przynosi ono wiele wymiernych korzyści. Kanadyjski badacz internetu Don Tapscott w swojej książce *Cyfrowa dorosłość*. „Jak pokolenie sieci zmienia świat”³ opisał przypadek Marka Zuckerberga – współzałożyciela największego na świecie serwisu społecznościowego Facebook.

W 2004 roku, kiedy był on jeszcze studentem na Harvardzie, nie bardzo znajdował czas na przygotowywanie się do egzaminów. Bardziej pochłaniało go tworzenie specjalnego programu, który miał pomagać wymieniać się informacjami. Pomysł świetnie sprawdził się przed egzaminem z historii sztuki. Mark zrobił prostą stronę internetową i umieścił na niej ilustracje tych dzieł sztuki, które były przedmiotem egzaminu. Następnie zaprosił kolegów, by dzielili się swoją wiedzą i umieszczali je pod ilustracjami. W ciągu 24 godzin powstał pokaźny zasób przekraczający objętość podręczników akademickich na ten temat.

Kolejnego dnia wykładowca uznał, że innowacyjny pomysł sprzyja nauce bardziej, niż bezmyślne wkuwanie i zaliczył wszystkim studentom egzamin z wynikiem celującym. Jak mówi Zuckerberg, ich profesor nie uważał tego za ściąganie, wprost przeciwnie – był „naprawdę zadowolony”, że studenci uczą się razem w tak pomysłowy sposób.

Przykładem rozwiązania metodycznego może być *ODWRÓCONA KLASA*. Jest to metoda oparta na strategii kształcenia wyprzedzającego. Składa się ona z następujących etapów:

1. Nauczyciel w klasie krótko (5-10 minut) wprowadza uczniów do tematu i zadaje im do wykonania proste ćwiczenia z tego tematu.
2. Uczniowie poza lekcjami (np. w domu) przeglądają materiały przygotowane przez na-

3. Don Tapscot: *Cyfrowa dorosłość. Jak pokolenie sieci zmienia świat*. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2010.

uczyciela. Mogą to być teksty, wideo, prezentacje interaktywne, wykonując przy tym zadane ćwiczenia.

3. Podczas zajęć domowych uczniowie mogą kontaktować się i konsultować z innymi uczniami i z nauczycielem.
4. Ponowne zajęcia w klasie na ten sam temat są poświęcone na stawianie pytań i wspólne wyjaśnienie wątpliwości oraz rozwiązywanie kolejnych zadań.

W tej metodzie kształcenia uczniowie są lepiej przygotowani do zajęć w klasie i do dyskusji i dzięki temu są bardziej zaangażowani, a nauczyciel ma więcej czasu, by pomóc poszczególnym uczniom, na przykład tym, którzy mają większe trudności.

Przykładem rozwiązania technologicznego może być Model 1:1. Każdy uczeń ma do swojej dyspozycji komputer przez cały czas pobytu w szkole. W takich warunkach uczeń ma większe możliwości i szanse zdobywania indywidualnych doświadczeń edukacyjnych i wyrównywania swoich silnych i słabych stron. Realizacja modelu 1:1 to duże i kosztowne wyzwanie dla szkoły, dlatego też można ją połączyć ze strategią BYOD (ang. Bring Your Own Devices), czyli przynieś do szkoły swoje urządzenie – np. smartfon, laptop, tablet.

Z modelem 1:1 (strategią BYOD) wiąże się idea e-podręcznika, gdyż do skorzystania z niego uczeń potrzebuje indywidualnego urządzenia.

Konkluzja

Słusznie zauważa Marcin Polak, że przed systemem edukacji na następną dekadę stoją dwa wielkie wyzwania związane z nowymi technologiami edukacyjnymi:

przekonania nauczycieli, że nie da się dalej uczyć przedmiotów szkolnych bez zaangażowania nowych technologii (podniesienie świadomości technologicznej kadry pedagogicznej i ich kompetencji w zakresie czegoś, co można określić mianem pedagogiki cyfrowej);

stworzenia programów nauczania wszystkich przedmiotów, które będą zintegrowane z dostępnymi w szkołach urządzeniami technologii edukacyjnych: komputerami, tablicami interaktywnymi, odtwarzaczami multimedialnymi, projektorami cyfrowymi, e-kursami, oprogramowaniem interaktywnym.

Dlatego też szkoła, która realizuje opisane wyżej postulaty, będzie nazywana e-szkołą, aby podkreślić, że „wykorzystuje ona technologie informacyjne i komunikacyjne w procesie swojego rozwoju ku lepszemu, bardziej skutecznemu wypełnianiu swojej misji edukacyjnej, wychowawczej i opiekuńczej”.

Zdzisław Nowakowski

HOW TO REMEMBER ALMOST ANYTHING - BASIC MEMORY PRINCIPLES

Why do you remember some things and forget others? How can you remember more? Does it depend on what you learn or how you learn? Can you improve your memory? These are a few questions that I will try to answer in my article.

First, let us see how good your memory is.

As a control test to check your memory spend no more than two minutes trying to memorise the following list of twenty items in order.

1. Diamond
2. Brain
3. Hairbrush
4. Fire
5. Horse
6. Window
7. Gondola
8. Baby
9. Tree
10. Doctor
11. Cook
12. Desk
13. Faint
14. Carpet
15. Planet
16. Dragon
17. Book
18. Violin
19. Scissors
20. Rain

Now, write down as many of the words as you can remember, in the same order that they appeared. Then compare your score with the following:

- 20 Perfect
- 16-19 Excellent
- 11-15 Very good
- 7-10 Good
- 3-6 Average

If you achieved only an average score, don't worry; you'll soon be able to make a perfect score.

The reason we have difficulty in trying to memorise a list of random words is that there is no obvious connection between them. We try to repeat the words over and over again in hope we that we will be able to remember them. Unfortunately such verbal method appears to be a difficult struggle.

The most effective method is one that uses **imagination** and **association**.

These are the two fundamental memory principles that underlay learning processes. Even the Greek philosopher Aristotle believed that the human soul never thought without first creating a mental picture. All knowledge and information, he argued, entered the soul - that is, the brain - via the five senses: touch, taste, smell, sight and sound. The imagination would come into play first, decoding the messages delivered by our senses and turning the information into images. Only then could the intellect get to work on the information.

In other words, in order to make sense of everything around us, we are continually creating models of the world inside our heads.

Memory for pictures is very powerful and we can take advantage of this fact by visualizing material we want to remember.

There is some evidence that concrete (high imagery) words are almost always learned faster and remembered better

than abstract words. Visual imagery can be also effective for verbal material. There are two possible reasons for this: First, images are more memorable than words. The saying that ' **One picture is worth a thousand words**' is usually applied to the effectiveness of a picture in communicating an idea that would take many words to express. Pictures help us remember what was communicated: including pictures in the text can help the reader remember the text. As a result pictures anchor the text in the memory.

To sum up, visual imagery can improve recall dramatically and as a result it plays a central role in a range of mnemonic systems.

To remember aforementioned 20 words you can use the **Link & Story Method**: - one of the easiest mnemonic techniques available.

To start off, imagine using a large sharp diamond to cut into your **brain**. As you start to cut open your brain, you find a large **hairbrush** which you use to put out the **fire** in your brain..... and so the story goes on.

Continue the story using your own narrative: Close your eyes and concentrate on visualizing each picture. Taking the first image, make a connection between this and the next item. Then move on through the list linking each item with the next. If a word you want to remember does not trigger strong images, use similar words that will remind you of that word. When you finish you may compare your new score with your original effort.

The next method known as the **Linkword** technique is a simple extension of the link method. Here you use images to link a word in your language with a word in a foreign language. The method gets the learner to remember the word by visualizing a crazy picture in one's mind.

So to remember an English word for *półkanabagaż w wagonie*, which is RACK, we imagine a red RAK (crayfish) lying on a rack.

To remember an English word *forleпки*, which is CLAMMY, we imagine a huge KLAMKA (doorknob) which is so sticky that we don't want to touch it.

And, the other way round: have a look at some Polish words that could be easily remembered by English speakers:

The Polish word for CHEESE is SER. Imagine a Polish waiter serving you a huge plate of cheese.

The Polish word for HERRING is ŚLEDŹ. Imagine a herring pulling a sledge.

The Polish word for JAM is DŻEM (JEM). Imagine finding a rare gem in your jam.

The inventor of the Linkword method calls his books 'by association' (e.g. English- Polish by Association) because the technique involves remembering something 'by association' with something else that one already knows. Such

'dictionaries' are now widely available, in almost any language.

Finally, let me draw your attention to the significance of the context for the learning processes. Whereas most of the basic principles deal with what you learn or how you learn, context deals with where you learn. Context refers to the situation, surroundings, environment, or setting in which learning and recall occurs. The main idea of the context effect is that if you learn something in a particular context, you can recall it better in the same context than in a different context.

Contextual features are associated with the material being learned and then served as cues for recall e.g. material learned in a lying or standing position is better remembered in the same position.

Here is a list of things you can do to take advantage of the context effect:

1. Practice in the same place where you'll perform, so that the contextual cues that were present in practice will be there during performance.
2. When the first strategy is not possible, practice in the settings that are as similar as possible to

References:

- O'Brien D. How to Pass Exams (Duncan Baird Publishers), 2003.
Highbee K.L. Your Memory: How It Works and How to Improve It (Marlowe and Company), 1988.
Buzan T. Use Both Sides of Your Brain (Plume) 1991.
Lorayne H., Lucas J. The Memory Book (Ballantine Books), 1974.
<http://www.200words-a-day.com/linkword.html>

the setting where you will perform. For example, studying in a similar classroom or in a library would be better than studying out on the lawn. Similarly when you have to deliver a speech you should study behind the kitchen table rather than lying in bed.

3. Use the context effect while taking the exam: when you can not remember an answer, try to recall the conditions in which you studied the material.

While learning you can imagine the study room in which you are going to be tested.

You should practice in the same place where you are going to be tested. If it is not possible you should choose a similar place.

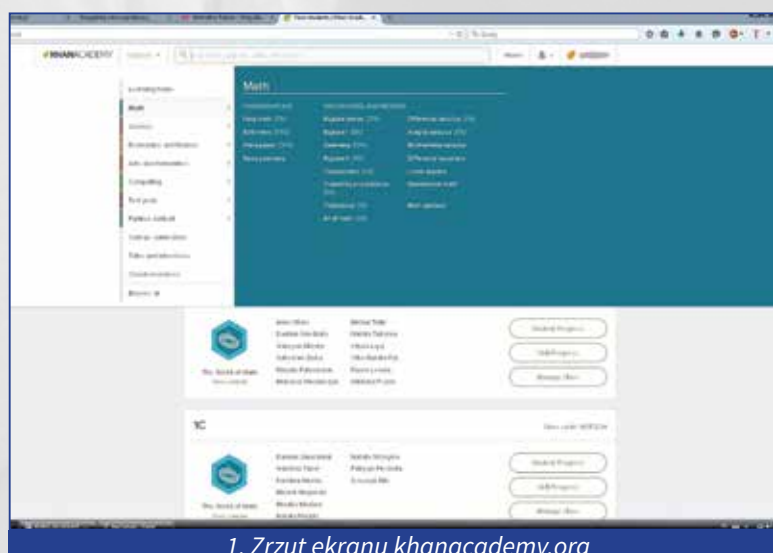
A number of other strategies can help us learn and remember more effectively: we can reduce interference, space our learning sessions over the time, get the feedback or use some relaxation techniques to enhance our learning processes.

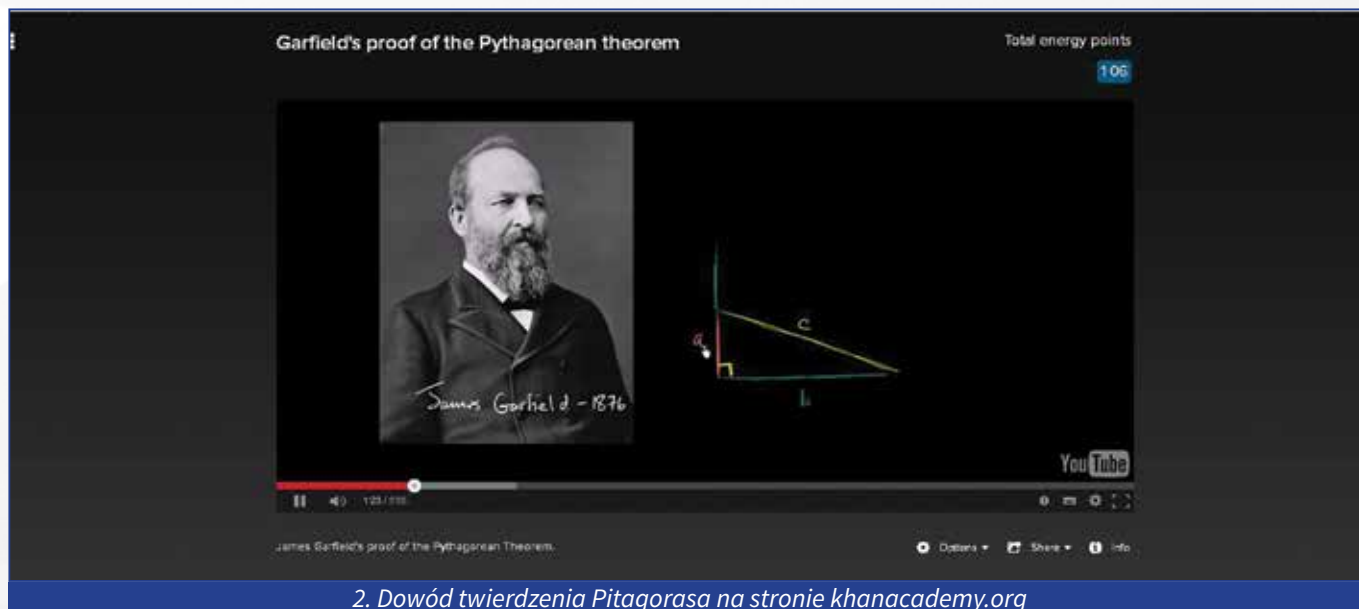
Grzegorz Rokosz – Koordynator Sieci Współpracy i Samokształcenia

KHAN ACADEMY - NOWE NIEZWYKŁE NARZĘDZIE W EDUKACJI

Akademia powstała w Stanach Zjednoczonych, a twórcą Akademii Kana jest Salaman Khan. „Salman Khan, przed założeniem Khan Academy, pracował jako manager funduszy hedge. Po zdobyciu dwóch tytułów na MIT (licencjat z matematyki oraz magister z elektryki i informatyki) zdobył również tytuł MBA w Harvard Business School. Pod koniec 2004 roku Khan zaczął uczyć matematyki swojego kuzyna Nadia wykorzystując przy tym notatnik Yahoo!'sDoodle. Gdy inni krewni i przyjaciele zaczęli prosić o podobną pomoc, Khan uznał, że bardziej praktyczne będzie umieszczenie krótkich lekcji w serwisie YouTube. Popularność

1. Zrzut ekranu khanacademy.org

tych filmów edukacyjnych sprawiła, że w 2009 roku Khan odszedł z pracy w finansach i w całości skupił się na tworzeniu filmów edukacyjnych i udostępnianiu ich za darmo w ramach Akademii Khana¹.

Obecnie Khan Academy jest organizacją non profit tworzącą zasoby edukacyjne na stronie www.khanacademy.org, które są dostępne całkowicie za darmo dla każdego. Cała baza filmów edukacyjnych jest udostępniona na Licencji Creative Commons 3.0.

Najbardziej rozwiniętym działem jest matematyka, obejmująca praktycznie cały kurs matematyki od szkoły podstawowej do matematyki wyższej (z twierdzeniem Greena włącznie). Niemniej jednak na portalu znajdują się materiały praktycznie ze wszystkich dziedzin nauki (fizyki, chemii, biologii, historii, ekonomii itp.). Wszystkie materiały edukacyjne dostępne są na wyżej wymienionej stronie. Propagatorem Akademii Khana w Polsce jest profesor Lech Mankiewicz - dyrektor Centrum Fizyki Teoretycznej PAN, zajmujący się

3. Przykład ćwiczenia z polskiej strony związanej z Khan Academy pracadomowa24.pl

tworzeniem polskiej wersji Khan Academy. Adres portalu to www.edukacjaprzyszlosci.pl. Tłumaczone są przede wszystkim zasoby dotyczące matematyki, ale z pozostałych dziedzin również. Zaletą filmów edukacyjnych oprócz ich treści i atrakcyjności jest także ich najczęściej kilkuminutowy czas odtwarzania.

Młodzież posługująca się najrozmaitszymi mobilnymi urządzeniami oraz często grająca w sieci, korzystająca z czatu na facebooku nie jest zbyt cierpliwa i jest przyzwyczajona do otrzymywania natychmiastowej informacji zwrotnej, dlatego trudno byłoby zachęcić ich do oglądania półgodzinnych filmów. Filmy wyjaśniają w krótki zwięzły sposób pewne zagadnienie poparte omówionym przykładem. Tłumaczenie na język polski filmów z Khan Academy odbywa się na bieżąco, a w przypadku braku dubbingu istnieje możliwość uaktywnienia polskich napisów.

Bardzo interesująca jest prezentacja dowodu twierdzenia Pitagorasa, którego autorem jest były prezydent Stanów Zjednoczonych James Garfield, który nie był z wykształcenia matematykiem i mimo to potrafił pod koniec XIX wieku wskazać swój sposób na dowiedzenie tego twierdzenia (zanim został prezydentem).

Ciekawym narzędziem wspomagającym naukę własną jest zestaw ciągle uzupełnianych interaktywnych ćwiczeń, które każdy może samodzielnie rozwiązywać. W przypadku korzystania z tabletu bardzo wygodne jest korzystanie z brudnopisu służącego do podręcznych obliczeń. Przykład z działu o funkcjach na rys. 3 przedstawia treść zadania wraz z włączonym brudnopisem, moż-

1 http://pl.wikipedia.org/wiki/Khan_Academy

liwymi rozwiązaniami oraz z możliwością włączenia wieloetapowych podpowiedzi. Za każde dobre rozwiązanie zadania, bez korzystania z podpowiedzi, użytkownik (uczeń lub osoba dorosła) otrzymuje pewną liczbę punktów.

Liczba punktów jest widoczna na indywidualnym koncie każdego użytkownika, z możliwością wybrania sobie, w zależności od liczby punktów odpowiedniej odznaki, która jednocześnie przypisuje pozycję użytkownika do odpowiedniego rankingu z danego przedmiotu. Każdy użytkownik Khan Academy może utworzyć własną klasę (dotyczy matematyki). Może to być nauczyciel albo rodzic, który zamierza kontrolować postępy swojego ucznia czy dziecka.

Dzięki szczegółowym statystykom można sprawdzić postępy w nauce, systematyczność, stopień opanowania określonej partii materiału. Akademię Khana można traktować jako darmowego nauczyciela, który dostosowuje się do indywidualnego tempa uczenia się każdego użytkownika z osobna.

Każdy może również zostać nauczycielem tworząc samodzielnie krótkie wykłady ze swojej dziedziny i zamieszczając je oraz udostępniając na swoim kanale na youtube.com. Jednym z programów do szybkiej rejestracji takich filmów jest darmowy program Sankore za pomocą, którego została stworzona spora liczba filmów na Khan Academy.

Khan Academy wspierana jest przez Billa Gatesa (także finansowo), Google i Facebook, dzięki czemu bardzo dynamicznie się rozwija w ostatnich latach. Jest nowym, niezwykłym, darmowym narzędziem pomocnym w uczeniu się za pomocą, którego użytkownik bierze odpowiedzialność za swoje wyniki na siebie, czerpiąc satysfakcję z samodzielnego osiągnięcia celu. Dlatego idea ta zasługuje na szeroką popularyzację wśród młodzieży i nauczycieli.

Małgorzata Boraczyńska – Koordynator Sieci Współpracy i Samokształcenia

SZTUKA MOTYWOWANIA

Od końca lat dziewięćdziesiątych dość powszechnie stosuje się porównanie szkoły do przedsiębiorstwa. Ma to swoje uzasadnienie, ale bywa także źródłem nieporozumień. Rzeczywiście, szkoła funkcjonuje według zasad opisanych w teorii i praktyce zarządzania, jest jednak przedsiębiorstwem wyższej użyteczności publicznej, co oznacza, że w wyniku jej funkcjonowania powstaje nie tylko produkt, ale także wartość dodatkowa.

Czym są te wartości? Jeszcze dwadzieścia lat temu nauczyciel wskazywałby na wiedzę i wyuczone nawyki, co byłoby konsekwencją wprowadzania psychologii behawioralnej (skierowanej na stymulowanie człowieka poprzez **bodźce zewnętrzne**).

Dziś jednak, po zmianie priorytetów, akcentujemy w procesie kształcenia **wewnętrzne wyznaczniki** aktywności człowieka, głównie **po-**

trzeby i emocje, co ma spowodować tworzenie się osobowości wórczej i samodoskonalącej się.

Kluczowym zagadnieniem współczesnej pedagogiki, podobnie jak przedsiębiorczości, będzie zatem pojęcie motywacji.

Motywacja to stan gotowości człowieka do podjęcia określonego działania. Pojęcie motywacji jest bliskoznaczne do wyrażenia wola działania.

Motywacja zarządza naszą energią i pomaga zorganizować działanie tak, żeby osiągnąć cel.

łac. *moveo* – wprawiać w ruch, popychać

Ponieważ tendencje do kierowania się prostym schematem, nagroda – kara (ocena zewnętrzna – motywacja zewnętrzna), ścierają się z koncepcją motywacji wewnętrznej (uczenie bez ocen – motywacja wewnętrzna), w praktyce szkolnej mamy najczęściej do czynienia z istnieniem obu tych systemów, z czego nie zawsze zdają sobie sprawę nauczyciele. Wybór należy do nas, a artykuł ten być może pomoże nauczycielom w podjęciu decyzji czy będą uczyć w sposób tradycyjny (jedynie behawioralny), czy podejmą trud nauczenia się nowych nawyków i zbudowania nowoczesnego systemu kształcenia człowieka.

Budowanie ducha klasy w celu motywowania uczniów

Jednym z najtrudniejszych zadań nauczyciela - wychowawcy jest zbudowanie jedności zespołu klasowego. Kiedy spotykają się dzieci w szkole 1 września po raz pierwszy, natychmiast gromadzą informacje na swój temat, ustalają hierarchię ważności i określają swoje miejsce w zespole. Wiedzą o sobie jednak zbyt mało, aby bez konfliktów funkcjonować w klasie. Ten moment może oddziaływać motywująco lub niszczyć dobre nastawienie do nauki. Wiele czynników zależy od umiejętności i świadomości nauczyciela i jego współpracy z klasą. To nauczyciel musi powiedzieć uczniom,

W dobrym zespole:

- uczeń wie, że każdy kolega jest inny, niepowtarzalny;
- uczeń akceptuje inność kolegów;
- uczeń wyraża krytykę zachowań czy czynów, a nie osoby;
- uczeń działa samodzielnie;
- uczeń i nauczyciel mówią językiem „ja”;
- uczeń i nauczyciel mówią o swoich uczuciach;
- uczeń i nauczyciel szukają porozumienia, współpracują ze sobą;
- uczeń i nauczyciel mają poczucie własnej wartości;
- wszyscy angażują się w działanie;
- wszyscy świadomie się uczą.

że trudne relacje w grupie wynikają z chęci zaspokojenia swoich potrzeb i nauczyć rozwiązywania konfliktów. Pedagog ma też zadanie ostrożności słabszych uczniów przed agresją, zwłaszcza psychiczną, pewniejszych siebie kolegów. Duch klasy wyraża się w przyjemności przychodzenia do szkoły i bycia razem zarówno uczniów jak i nauczycieli. Jest to wspólny cel, który należy głośno wypowiedzieć i uświadomić sobie.

Mamy cieszyć się wspólnym odkrywaniem świata, zabawą, twórczością...

Uczeń ambitny i zaangażowany ma zazwyczaj wysokie poczucie sprawstwa, co oznacza, że uświadamia sobie, na co ma wpływ. Jego obowiązki są równocześnie poligonem, na którym zdobywa doświadczenie, pokonuje trudności, odnosi sukcesy i ponosi klęski. Jeśli nie nabył owego przeświadczenia w domu, nauczyciel musi go do tego przekonać żartem, powagą, anegdotą lub ciepłym upomnieniem. Bardzo przydają się tutaj aktorskie umiejętności pedagoga. Parodia zachowań uczniowskich przekazana z wyczuciem i ciepło, czyni cuda! Złośliwość i brak taktu zamyka drogę do porozumienia!

Metoda krótkich sentencji

Nawet jeśli cała klasa to zbiór trudnych indywidualności, zawsze warto zacząć pracę od krótkich haseł i bardzo czytelnego systemu zasad. W moich zespołach używam zabawnej rymowanki: elegancja – Francja, oznaczającej że najważniejsza jest kultura i miłe zachowanie wobec kolegów czy nauczyciela. Kultura osobista to fundament, na którym można zbudować życzliwą sobie grupę.

Kiedy uczniowie przyzwyczajają się do krótkich poleceń haseł (sentencji), nie musisz objaśniać w nużący sposób, jak powinni się zachowywać. Możesz też obniżyć stres lub poczucie klęski, kiedy praca się nie udaje i pojawi się zwątpienie. Przy pomocy sentencji dzieci mogą też pomagać sobie wzajemnie, dawać wyraz swej tolerancji.

KOMUNIKAT „TY”

- *Świetnie to zrobiesz.*
- *Mogłeś to zrobić lepiej.*
- *Masz do mnie żal?*

KOMUNIKAT „JA”

- *Bardzo mi się podoba to, co zrobisz.*
- *Myślę, że udałoby ci się zrobić to lepiej.*
- *Czuję, że masz do mnie żal...*

Nauczyciel stosujący komunikaty „ja” ma większe szanse na porozumienie się z uczniem.

Język jest najważniejszym sposobem przekazywania uczniowi informacji, emocji, potrzeb i wymagań, a także wartości. Słowo wypowiedane ma swoje odcienie, a tembr głosu może całkowicie zmienić intencję nadawcy. Ma to olbrzymie znaczenie w kontakcie z dzieckiem załknionym, niepewnym siebie czy przewrażliwionym na swoim punkcie (pełnym kompleksów). Słowa muszą też współgrać z mową ciała, ponieważ młodzi ludzie są wyjątkowo wyczuleni na fałsz i szybko go demaskują.

Podstawową zasadą jest świadome rozróżnianie komunikatu „ja” i „ty”.

*To od nas zależy!
Bierz byka za rogi!
Kto pyta, nie błądzi!
Życie wymaga wysiłku.
Koń ma cztery nogi i też się potknie!
Raz mamy górkę, a raz dołek!
Zastosuj miłość bliźniego!
Uśmiech od ucha do ucha!
Świat ma wiele twarzy.
Wszystko jest ciekawe.*

Valentine's Day

Why February 14th?

Imperator Claudius II

also known as Claudius the Cruel

born in Rome circa 270 B.C.

[CCLXX]

Motywowanie jest sztuką i często zależy od stosunku nauczyciela do samego siebie. Im więcej zainteresowań ma nauczyciel, tym bardziej ceni sobie uczniów z pasjami. Wzajemne życzliwe pobudzanie się do działania to znak nowoczesnego podejścia do uczenia, znak zmiany w szkolnictwie.

Zwróć uwagę, że...

Docenianie ucznia powinno być wyrażone prostym, zwięzłym komunikatem:

A, To ciekawe!

Miło mi!

Podoba mi się to!

Doceniam to!

Wiem, ile cię to kosztowało.

Dziękuję, że poprawiłeś.

PROJEKTY ZREALIZOWANE PRZEZ CKPIDN W MIELCU

OKRES PROGRAMOWANIA (2004-2006)

Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR)

Działanie 2.1. „Rozwój umiejętności powiązany z potrzebami regionalnego rynku pracy i ich możliwości kształcenia ustawicznego w regionie”

1. „Rozwijanie umiejętności językowych i informatycznych z elementami e-learningu”

- Okres realizacji: styczeń – grudzień 2005
- Liczba beneficjentów: 225
- Projekt był skierowany do osób pracujących

2. „E-społeczeństwo – szkolenia informatyczne i językowe wspomagane technikami e-learningowymi i multimedialnymi”

- Okres realizacji: październik 2005 – październik 2007
- Liczba beneficjentów: 1276
- Projekt był skierowany do osób pracujących

3. „Akademia Umiejętności – szkolenia informatyczne i zawodowe”

- Okres realizacji: wrzesień 2006 – marzec 2008
- Liczba beneficjentów: 204
- Projekt był skierowany do osób pracujących

4. „Chce się uczyć i pracować – organizacja praktyk zawodowych dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych powiatu mieleckiego”

- Okres realizacji: czerwiec 2005 – wrzesień 2007
- Liczba beneficjentów: 150
- Projekt był skierowany do uczniów mieleckich szkół zawodowych

Sektorowy Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (SPORZL)

Działanie 2.3a. „Rozwój kadr nowoczesnej gospodarki”

1. „Nowa jakość w zarządzaniu firmą”

- Okres realizacji: styczeń 2006 – listopad 2006
- Liczba beneficjentów: 509 pracowników z 8 przedsiębiorstw z powiatu mieleckiego

Program Operacyjny Kapitał Ludzki (POKL)

Poddziałanie 3.4.3. „Upowszechnianie uczenia się przez całe życie”

1. „Nauczyciele kształcenia zawodowego wobec wyzwań gospodarki opartej na wiedzy”

- Okres realizacji: luty – grudzień 2009

- 40 nauczycieli zawodu ze szkół zawodowych województwa podkarpackiego

Działanie 9.4. „Wysoko wykwalifikowane kadry systemu oświaty”

1. „Pierwszy Nauczyciel – programdoskonalenia zawodowego nauczycieli pierwszych etapów edukacyjnych”

- Okres realizacji: lipiec 2009 – maj 2010

- 95 nauczycieli ze szkół powiatumieleckiego

2. „Twórczy e-Nauczyciel w szkole podstawowej”

- Okres realizacji: lipiec 2009 – maj 2010

- 84 nauczycieli ze szkół powiatumieleckiego

3. „Jakościowy rozwój szkółwsparty finansowymi środkami unijnymi”

- Okres realizacji: lipiec 2009 – maj 2010

- 144 nauczycieli i pracowników administracyjnych szkół powiatu mieleckiego

4. „Nauczyciele kształcenia zawodowego wobec wyzwań gospodarki opartej na wiedzy”

- Okres realizacji: październik 2009 – sierpień 2010

- 35 nauczycieli zawodu ze szkół zawodowych województwa podkarpackiego

Poddziałanie 8.1.1. „Wspieranie rozwoju kwalifikacji zawodowych i doradztwo dla przedsiębiorstw”

1. „Wiedza to potęga – przygotowaniekadr dla innowacyjnej gospodarki”

- Okres realizacji: sierpień 2009 – lipiec 2011

- 1 699 miejsc szkoleniowych dla pracowników PZL Mielec oraz Kirchhoff Polska

2. „Zawody z przyszłością – technologie informacyjne wsparciem kompetencji pracowniczych”

- Okres realizacji: kwiecień 2010 – grudzień 2011

- 300 miejsc szkoleniowych dla osób pracujących w powiecie kieleckimi zamieszkujących województwo podkarpackie

Poddziałanie 9.1.2. „Wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów z grup o utrudnionym dostępie do edukacji oraz zmniejszenie różnic w jakości usług edukacyjnych”

1. „Kreatywna szkoła to twórczy uczeń - technologie informacyjne i Internet w nauczaniu przedmiotowym”

- Okres realizacji: grudzień 2009 – sierpień 2012

- 1 200 uczniów oraz 150 nauczycieli z 15 szkół powiatu mieleckiego (6 szkół podstawowych, 6 gimnazjów, 3 szkoły ponadgimnazjalne)

Działanie 9.2 „Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego”

1. „Nauka i praca wspólna sprawa”

- 250 uczniów zasadniczych i średnich szkół zawodowych w powiecie mieleckim

- Okres realizacji: styczeń 2012 – grudzień 2013

Działanie 9.4 „Wysoko wykwalifikowane kadry systemu oświaty”

1. „Twórczy e-nauczyciel z terenów wiejskich”

- Okres realizacji: styczeń – grudzień 2012

- 48 miejsc szkoleniowych dla nauczycieli ze szkół podstawowych i gimnazjalnych zamieszkujących woj. podkarpackie i zatrudnionych na terenie wiejskim powiatu mieleckiego

2. „Pierwszy Nauczyciel - program doskonalenia zawodowego nauczycieli pierwszych etapów edukacyjnych z terenów wiejskich”

- Okres realizacji: styczeń 2012 – czerwiec 2013

3. „Podkarpacie stawia na zawodowców” – projekt partnerski – lider projektu – Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie

- Okres realizacji: lipiec 2012 - październik 2015

- zorganizowanie stażu w zakładach pracy dla 400 uczniów oraz zajęć pozalekcyjnych dla 650 uczniów szkół zawodowych

CKPiDN
Mielec

Centrum Kształcenia Praktycznego
i Doskonalenia Nauczycieli w Mielcu

39-300 Mielec
ul. Wojska Polskiego 2B
www.ckp.edu.pl / ckp@ckp.edu.pl

